

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Caini Et Abelis, Notis Criticis, Philologicis, Historicis Et Theologicis Illustrata[e] Elektronische Ressource

**Fecht, Johann
Fecht, Gustav Friedrich**

Rostochi, 1704

VD18 10451528-001

§. X.

[urn:nbn:de:bsz:31-41839](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-41839)

essent inepti? Igiturne nihil attenditur illud Apostoli, quod primus homo conditus sit *καὶ ἡμιγενεὶς καὶ ἰνὴν ἔκλειον* *ἵστω*? Anne tam parvi tibi videbitur *notitia ad imaginem creantis ipsum?* Homo igitur, qui non notitiam tantum, sed notitiam talem, qualem creator ipsius possidebat, in pectoris sui scrinio habebat, homo simplici ingenio & ad inveniendum prorsus inepto, fuerit? Rectius utique clarissimos sacrarum Scripturarum fontes, limpidissimam nobis veritatis aquam propinantes, quam turbida ista corruptæ rationis figmenta sequeremur, nisi novitatis studio majori gregi placere omnibus semper viribus aniteremur.

§. X. Ad v. 4. *Ex primogenitis gregis & adipibus eorum.*) Hactenus Abelis animus ex doni bonitate & pretio describitur. Nec enim ex: *הצון* simpliciter, sed: *הצון* *מבכורות*, *ex primogenitis pecudum*, quæ tanquam prima animalium virtus & formosiora plerumque & corpore perfectiora fuerant, & *מחלבהן*, *ex pingvioribus & obesioribus DEO adducebat.* Quamquam alii Substantive capiant vocem velintque, præcipue animalium adipem DEO oblatum esse, quippe quem in toto animali acceptissimum sibi esse in Lege postea Mosaica testatus est DEUS. Utrumque verum est: pinguiora animalia, ideo obtulit, ut eorum pinguedine eo gratiorem DEO cultum præstare posset. Quoad vocem *R. Sal Ben Melech* notat, *מחלבהן* plurale esse, quanquam eliso Jodh, quod tamen in pronuntiatione moveri debeat hoc modo: *ומחלבהן*, *Umehelbeben*. Indicium enim pluralitatis immotum *ן* Tzere nobis constituere. Sed vide tu hic iterum & admirare prurientis ad nova ingenii *Clericani* Specimen. Negat Abelem ipsa primogenitorum corpora obtulisse,

liffe, nec etiam credit obtulisse pinguedinem, sed lactantum primogenitorum & pinguium, quod & antiquissimos Ægyptios fecisse Diodorus Siculus testetur. Rationes adfert: quia *κρῖσφαζία* ante diluuium ignota esse videatur, neque ideo, iudice *Grosio*, victimæ tum Deo mactari potuerint, cum nihil Deo sacrari soleat, nisi quod in usu sit hominum. Addit rationem aliam, quæ ex raritate pecudum petatur. Cum enim initio illo tennes essent greges boum, ovium & caprarum, vix esse credibile, beneficium Numen eos in honorem suum, hominumque detrimentum voluisse minui. Quare virum summum putare, lanam obtulisse Abelem, se verò lac. Sed an infirmis adeò fulcris nova sententia innitetur? Quid magis dubium est, quam ante diluuium carnibus vesci non consuevisse mortales? Quo enim argumento, eoque invictò, id comprobabitur? Et si tam grandi differentia utrumque à se tempus differebat, utrumne credibile est, id manifestioribus verbis nullibi fuisse insinuatam? Et, me quidem iudice, alterius argumenti, cui majus tamen robur tribuit *Cleuius*, tantum est frigus, tanta imbecillitas, ut sola illa consideratione in fumum abeat, quod unus homo vel centum vel mille animalium, ad comestionem aptorum, & ex his quorundam ipsam hominem magnitudine, vel quater vel sexies superantium, carnes potuissent comedere. Poterat comedere boves, tauros, vitulos, capras, hircos, sylvestres pariter atque domesticos, cervos, cuniculos, lepores, oves, sues, ranas, testudines, alburnos, albulas, haleces, anguillas, araneas, crustaceas, asellos, astacos, auratas, barbos, caneros, cantharos, carpiones, cochleas, conchas, cyprinos, erythrophthalmos, lucios, murenulas, natos, ostreas, sal-

C 3

mones,

mones, sturiones, truttas, alaudas, anates, mergos, anferes, attagenes, cardueles, columbas, coturnices, cygnos, erythropos, ficedulas, fringillas, gallós, vulgares & Calcutentes, domesticos & feros, merulas, paros, passeres, perdices, phasianos, picas, sturnos, turdos & innumeralia id genus, quorum vix decimam partem enumeravimus. Vide verò, quam stupendus sit animalium numerus, quo vefci unus homo debuiffet, ut multiplicato homine in duos, isthæc animalia interea in millena fuiffent multiplicata. Ut adeo cura & sollicitudine nequaquam fuerit opus, quomodo fufficere sine necessaria bestiarum propagatione ad alimentum homini præbendum potuerint. Pleraque enim animalia, cum homo plerumque generando in unitate subsistat, cœtera contra ternum quaternumve, nonnulla ad decimum, ut fues, alia, utpote è volucris multæ ad trigefimum vel quadragesimum etiam usq; fœtum sese multiplicent. Verendum potius fuerat, si tanto præ homine numero multiplicatæ fuiffent bestia, quin à vitæ insidiis tutò ab ipsis vivere non potuiffent. Itaque vel ob hanc causam consumendæ potius quam conservandæ fuiffent.

§. XI. Ad v. eund. *Et respexit.*) וישע idem esse ac: ויפת, expediti negotii res est apud omnes interpretes. Unde verò cognitum fuerit, DEUM gratiose Abelis sacrificium, non Caini, respexisse, post *Theodotionem*, qui jam olim אשע : אש convertit per : *inflammavit*, R. *Aben Ezra* exponit: ויתכן שירד אש ודשנה מנחת הכהן ולא מנחת קין, *Et convenit, quod descenderit ignis & consumpsit sacrificium Abelis & non Caini*, quod repetit *Raschi*. Cumque ejusmodi indicio postea quoq; acceptum sibi esse sacrificium significaverit DEUS, cujus rei exempla extant Lev. IX. ult.